

यपरत्वाभिप्रायेण रात्रिमात्रे भक्तप्रति बोध्यम् ।
प्रदीपक लि० प्रदीपे भवः कालात् ठजं वाधित्वा पूर्वोक्ते
त्वादिना बुन् । प्रदीपकाद्यभवे ।

प्रद्युम्न पु० प्रकटं द्युम्नं वजं यस्य । १कन्दर्पे अमरः । स च
वासुदेवस्य रुक्मिण्यां जातः हरिवं० ११८७० । सनत्-
कुमारं यजातश्च भा० आ० ६७७० । २वैष्णवामनोक्ते
चतुर्व्यूहात्मकविष्णोरंशभेदे च अनिरुद्धमन्त्रे १६२५०
चतुर्व्यूहमन्त्रे २८७६ पृ० च दृश्यम् । जनोर्नड्व-
बायां जाति ३युवभेदे पु० भाग० ४।११।१४

प्रद्यो लि० प्रजटा द्योर्दिनं यत् । प्रकटदिने क्रीयते स्रक्तः
प्रद्युतस्य क्रीव एव स्रक्तत्वेने गन्तव्येऽपि भाषितपुंस्कत्वा
भावात् टाद्यच्च न पुंस्त्वं प्रद्युना इत्यादि वि०कौ०सुगंध०
प्रद्युकाप्रद्युनेत्युदाहृतं तच्चित्तव्यम् । [भा०स० १६७० ।
प्रद्योत पु० प्र+द्युत-अच् । १रश्मौ हृष्टा० । २यवभेदे पु०
प्रद्योतन पु० प्र+द्युत-“अमुदात्तेतश्च ङडादेः” पा० युच् ।
१स्रय्ये हृष्टा० । २द्योतनशीले लि० । भावे ल्युट् ।
१दीप्तो न० ।

प्रद्रव पु० प्रकटो द्रवः प्रा०स० । पलायने अमरः ।
प्रद्राणक लि० प्र+द्रा-कुत्सितायां गतौ क्त खाये क ।
कुत्सितां गतिं प्राप्तुं अन्त्यावस्थां प्राप्ते “उपसर्गि च-
क्रायण इत्यस्यामे प्रद्राणकउवाच” ङा०उ० “प्रद्राणकः
कुत्सितां गतिं गतोऽन्त्यावस्थां प्राप्तुं इत्यर्थः” भा० ।
प्रद्राव पु० प्र+“प्रदुस्तुवः” पा० अयं वाधित्वा घञ् । पला-
यने अमरः । घाथादि० अन्तोदात्तताश्च ।

प्रद्राविन् लि० प्र+हु-ताच्छील्ये णिनि । पलायनशोभे ।
प्रद्वार न० प्रगतं द्वारं प्रा०स० । द्वारप्रान्तभागे
प्रधन न० प्र+धा-क्यु । १युक्ते अमरः । प्रकटं धनमस्य ।
२प्रकटधनयुक्ते लि० । निषण्णौ संयामनासु सङ्गमे
इत्यत्र प्रधने पाठान्तरम् । एदन्मध्ययं तत्रार्थं ।

प्रधमन न० प्र+धौ धम-ध्वाने भावे ल्युट् । सञ्जनाइत-
व्यापारभेदे सुवृत्तः ।

प्रधा स्त्री प्र+धा-भावे अङ् । १निधाने २दक्षसुतायां कश्यप-
पत्नीभेदे भा०आ०६५७० । प्रधाया अयत्वं ङञ् । प्रा-
येव तदपत्ये पुंस्त्री० । “प्राधेयास्तपसांगम्याः” मार्क०
तत्कन्याश्च अन्तुसादयोऽपसरसः भा०आ० ६५७० ।

प्रधान न० प्र+धा-ल्युट् । सांख्यमतविज्ञायास्व सत्त्वराज-
समोऽप्युपलयात्मिकायां १प्रकृतौ प्रकृतिशब्दे दृश्यम् ।
द्वन्द्वार्थे २कृतिगतौ ३परमात्मनि ४प्रमत्ते ५सर्विने

च । ६सुनापत्यध्यक्षे पु० ७नेत्रे लि० अमरः “सुना-
ध्यक्षः प्रधानः स्यात्” कस्य पुंस्त्वमिति बोधाच्चितः ।

प्रधानधातु पु० कर्म० । चरमधातौ वीर्ये पुंस्त्वे लि०कौ० ।
युक्तस्य चरमधातुत्वम् अष्टाङ्गरण्डे ५५८५० उक्तं दृश्यम्
प्रधि पुं० प्रधीयन्ते काठान्त्यत्वं प्र+धा-आधारे कि । अक्षाव-
यवकाठासङ्जनस्थाने रचनाभौ अमरः ।

प्रधी लि० प्रकटा धीर्यस्य । १प्रकटबुद्धियुक्ते प्रा०स० २प्रक-
टायां बुद्धौ स्त्री । प्रकटं ध्यायति ध्यै-कर्त्तरि क्तिप् ।
३प्रकटध्यानकर्त्तरि लि० । तत्र तृतीयायै गतिपूर्वकत्वात्
यण प्रध्यः प्रध्या इत्यादि आद्ययोस्तु प्रशब्दस्य कर्मधातु
प्रत्ययेऽपसर्गत्वम् न यण् क्तिन्तु इत्यङ् । प्रधिया इत्यादीत्यन्ये
सि०कौ० तु “उत्तिकरादीनां मते लङ्क्षीवङ् पम् पदान्तरां
विनाऽपि स्त्रियां वर्त्तमानत्वं नित्यस्त्रीत्वमिति स्त्रीकारात्
विज्ञान्तरानभिधायकं तदिति कैफटमते-पुंस्त्वम् प्रकटा
धीरिति विग्रहे तु लङ्क्षीवत् अस्मि यमि च पुंध्यं पुष्य
इति विशेषः” इत्युक्तम् ।

प्रधूपित लि० प्र+धूप-क्त । सन्तापिते “व्यहनप्रधूपिताम्”
इति कुमारः । ज्योतिषोक्तायां २सूर्यगन्तव्यायां द्विषि
स्त्री । तत्र प्रधूपिता इति पाठान्तरम् । [तावत्स्वयाच्च ।
प्रध्वंस पु० प्र+ध्वन्-भावे घञ् । १नाशे सांख्यमते २अती-
प्रध्वस्त लि० प्र+ध्वन्-क्त । १नाशप्रतियोगिनि २अतीते च
३मन्त्रभेदे पु० “एकोनविंशत्यर्थो वा यो मन्त्रस्तारसंयुतः ।
हृष्टे साङ्ख्यमयीजाट्यं प्रध्वस्तं तं प्रचक्षते” तन्त्रशा० ।
प्रमसृ पु० प्रगतौ नम्रार जनकतया अन्त्या०स० । पौत्रपुत्रे पुत्रौत्वे
उज्ज्वलद० । [प्रकर्षेण नर्दनकर्त्तरि ।

प्रमहं क लि० प्र+नर्द-ल्युत् षोपदेशत्वभावात् न णत्वम् ।
प्रमष्ट लि० प्र+नश्-क्त शान्तत्वभावात् न णत्वम् । नाशप्रति-
योगिनि “प्रमट्कामिकं इव्यं राजा तत्रवृद्धं निषाण-
वेत्” मनुः ।

प्रना(णा)यक लि० प्रकटो नायकोऽस्य प्रशब्दस्य नयतिं प्रति
उपसर्गत्वाभावात् न णत्वम् । प्रकटनायकयुक्ते । प्र+
नी-ल्युत्ति तु णत्वम् । प्रणयकारके इति भेदः ।

प्रपद्य पु० प्रगतः पक्षस्य अन्त्या०स० यक्षाये भा०ह्ये २०७० ।
प्रपञ्च पु० प्र+पञ्च-आधारे घञ् । विस्तारे २वैपरीत्ये ३प्र-
तारणे । कर्त्तरि पचा०घञ् । ४सकारे च अमरः । तत्र
वैपरीत्यं अनौ साया वेति स्वामी ।

प्रपञ्चित पु० प्रपञ्च-लिय-कर्त्तरि क्त । विस्तारिते २प्रतारिते
भ्रान्तिज्ञानविषयतया ३सम्पादिते च भाग० ००।१२७०